

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Ziółkowski

Protokolant : p.o. sekretarza sądowego Alina Kantarowska

w obecności prokuratora Andrzeja Biernaczyka

po rozpoznaniu w dniach: 05 lutego 2019r., 11 marca 2019r., 25 marca 2019r., 10 kwietnia 2019r., 07 maja 2019r., 29 maja 2019r., 24 czerwca 2019r., 11 lipca 2019r.

sprawy:

A. S. s. D. i W. zd. P., ur. (...) w K., zam. 11 Listopada 4/19, (...)-(...) K., karanego

oskarżonego o to, że:

I. w okresie co najmniej od kwietnia 2011r. do co najmniej końca stycznia 2012r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez S. L. w skład której wchodził: P. D., M. L., A. W., B. L., S. S., S. K., P. G., A. G., J. S., M. M. (1), P. W. i M. Z. oraz inne osoby występujące w charakterze podejrzanych w sprawie Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim o sygn. V Ds. 36/10 mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

II. w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011r. do września 2011r. w K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci łącznie co najmniej 200 gram amfetaminy, w ilościach jednorazowych po 100 gram w cenie po 9 zł za 1 gram oraz łącznie co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 2,50 zł za sztukę w ten sposób, iż wskazaną ilość amfetaminy i tabletek ekstazy zakupił od A. K., przy czym z tej ilości 40 gram amfetaminy odebrał za pośrednictwem T. Ł., celem późniejszego wprowadzenia jej do obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

1. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I a/o, z tą zmianą, iż przyjmuje, że zorganizowaną grupą przestępczą kierowała inna ustalona osoba, a w jej skład wchodziły inne ustalone osoby, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II a/o, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 4 § 1 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk wymierza mu

karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

3. Na podstawie art. 85 § 1 kk, 85a kk i 86 § 1 kk łączy wyżej orzeczone w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu A. S. karę łączną 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego A. S. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt 2 w kwocie 4.300 zł.

5. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3.229,96 zł i wymierza mu opłatę w kwocie 900 zł.

Marek Ziółkowski

Sygn. akt II K 42/15

UZASADNIENIE

A. S. w okresie co najmniej od kwietnia 2011r. do co najmniej końca stycznia 2012r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez S. L., w skład której wchodził: P. D., M. L., A. W., B. L., S. S., S. K., P. G., A. G., J. S., M. M. (1), P. W. i M. Z. oraz inne osoby, występujące w charakterze podejrzanych w sprawie Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim o sygn. V Ds. 36/10, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych. A. S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011r. do września 2011r. w K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci łącznie co najmniej 200 gram amfetaminy, w ilościach jednorazowych po 100 gram, w cenie po 9 zł za 1 gram oraz łącznie co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 2,50 zł za sztukę, w ten sposób, iż wskazaną ilość amfetaminy i tabletek ekstazy zakupił od A. K., przy czym z tej ilości 40 gram amfetaminy odebrał za pośrednictwem T. Ł., celem późniejszego wprowadzenia jej do obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom.

Na terenie K. oraz innych miast (...), jak również na terenie Holandii działała zorganizowana grupa przestępcza, czerpiąca korzyści majątkowe z wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych. W 2008r. z grupy tej, na terenie K. wyodrębniła się działająca na terenie K. grupa przestępcza, kierowana przez S. L., zwana „grupą L.”. Grupa ta zaczęła się rozwijać po opuszczeniu przez S. L. zakładu karnego, w dniu 15 kwietnia 2008r. Wymieniony posiadał duży autorytet wśród części tzw. grupy placków i zaczął skupiać wokół siebie swoich stronników. Początkowo bardzo dużą rolę w tej grupie odgrywał brat S. L., M. L.. Grupa ta cechowała się zorganizowaną strukturą, której członkowie mieli określone zadania. Do grupy należeli m.in. P. D., M. L., A. W., B. L., S. S., S. K., P. G., A. G., J. S., M. M. (1), P. W. i M. Z. oraz inne osoby, występujące w charakterze podejrzanych w sprawie Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim o sygn. V Ds. 36/10. S. L. wszedł w porozumienie z innymi osobami w zakresie zajmowania się rozprowadzaniem narkotyków i działalność swą zasadniczo ograniczał do kontrolowania rynku narkotyków, w tym nadzorował rozprowadzanie amfetaminy przez P. D., który w 2010r. opuścił zakład karny i odnowił kontakty z braćmi L., zajmując bardzo wysokie miejsce w grupie przestępczej. Grupa kontrolowała również handel narkotykami, prowadzony przez dystrybutora A. K., który również uczestniczył w transakcjach narkotykowych z oskarżonym. Ponadto A. K. przekazywał narkotyki swoim dilerom, stojącym niżej w hierarchii grupy, w tym T. Ł., który przekazywał ją kolejnym osobom, w tym oskarżonemu A. S.. Oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia, jako osoba ciesząca się zaufaniem braci L. oraz P. D., pracował dorywczo w klubie (...) w K., prowadzonym przez M. L. i J. B. (1) jako szatniarz. Klub (...) był swoistą siedzibą grupy przestępczej braci L., w której spotykali się członkowie grupy, celem omawiania wspólnych interesów i kolejnych działań, związanych z działalnością narkotykową. W klubie zatrudniane były jedynie zaufane osoby braci L., którzy przydzielali poszczególnym osobom konkretne zadania. Oskarżony celem dalszego wprowadzania do obrotu środków psychotropowych poprzez sprzedaż różnym nabywcom zakupił od dystrybutora A. K. co najmniej 200 gram amfetaminy, w ilościach jednorazowych po 100 gram, w cenie po

9 zł za 1 gram oraz łącznie co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 2,50 zł za sztukę, przy czym z tej ilości 40 gram amfetaminy odebrał za pośrednictwem T. Ł..

A. S. ma 26 lat. Jest kawalerem, zam. K., ul. (...), zameldowany K., ul. (...) bezdzietny. Ma wykształcenie zawodowe, w wyuczonym zawodzie mechatronik. Obecnie pracuje terenie N. w branży budowlanej. Osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 10.000,00 złotych. (k. 337, k. 18) Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony był dotychczas karany (k. 508):

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 marca 2012r. w sprawie VII K 33/12 za przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. skazany został na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat oraz orzeczono w stosunku do niego nawiązkę w wysokości 5.000,00 złotych jak również dozór kuratora. (orzeczona kara pozbawienia wolności została odbyta przez oskarżonego w systemie dozoru elektronicznego);

- wyrokiem Sądu n. A. G. z dnia 29 lipca 2015r. w sprawie 105 Js 517/15 7 Ls 15/15 za przestępstwa związane z nielegalnym obrotem substancjami odurzającymi, psychotropowymi i prekursorami nieprzeznaczonymi wyłącznie na użytek własny skazany został na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jak również orzeczono w stosunku do oskarżonego zawieszenie prawa do pełnienia funkcji publicznej lub otrzymania tej funkcji oraz zakaz pracy lub wykonywania innej działalności z małoletnimi, środek probacji sądowo-społecznej i nałożono na oskarżonego nakaz przestrzegania środków, związanych z nadzorem.

(kara została uznana za wykonaną w dniu 13 października 2017r.).

Oskarżony w miejscu zamieszkania ma neutralną opinię. Mieszka u dziadków Ł. i W. P., przy ul. (...) w K., w mieszkaniu o powierzchni 63m². Nie jest uzależniony od alkoholu, a od 2015r. nie zażywa narkotyków. Oskarżony jest osobą nerwową i wybuchową. (k.478-479)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- zeznań świadków: A. K. (k. 76, 83-86, 558, 575, 588-589, 590, 550-551, akt sprawy II K 38/13, k. 339-341, k. 359-361 k. 389- 394), T. Ł. (k. 22-23 teczki osobowej nr 62, k. 42-45, k. 47-71, k. 105-105v akt II K 38/13, k. 377), J. B. (1) (k. 431-433), A. H. (k. 433-434), P. W. (k. 434-435, k. 495), M. M. (1) (k. 20-21, 22-23, 25-26, 28, 47 teczki osobowej nr 63 akt sprawy II K 38/13) P. G. (k. 23-24, 25-26. 30, 131, 155, 181-182, 189 teczki osobowej nr 36 sprawy II K 38/13, k. 436), M. L. (k. 437-439), S. S. (k. 20-22,26, 133 teczki osobowej nr 50 akt sprawy II K 38/13, k. 470), S. L. (k. 37-39, 40-41,45, 133-134, 208, 216, 231-232, 252-254 teczki osobowej nr 44 akt sprawy II K 38/13, k. 470), P. D. (k. 175-178, 179-181, 182-183, 184-186, 187-188, 189-190, 190-201, 485-485v);

- dokumentów z akt sprawy o sygn. II K 38/13: k. 48, 55, 65, 80-84, 90-106, 123-124, 129, 131, 133, 157, 160-162, 166-167, 32, 323, 365-368, 386-387, 465, 478- 479 , k. 2-6, 8-9, 13-15, 26-33, 45-48 teczki osobowej nr 6, protokoły rozpraw z dnia 1 lutego 2012r. (k. 513-515 akt II K 38/13), z dnia 2 lutego 2012r. (k. 515-521 akt II K 38/13, z dnia 3 lutego 2012r. (k. 522-524 akt II K 38/13), z dnia 11 kwietnia 2012 (k. 525-527 akt II K 38/13), z dnia 13 kwietnia 2012r. (k. 532-533 akt II K 38/13), z dnia 18 kwietnia 2012r. (k. 534-538 akt II K 38/13), z dnia 27 kwietnia 2012r. (k. 539-540 akt II K 38/13), z dnia 5 czerwca 2012r. (k. 541-547 akt II K 38/13), z dnia 6 czerwca 2012r. (k. 548-553 akt II K 38/13, z dnia 25 lutego 2014r. (k. 483-488), z dnia 26 lutego 2014r. (k. 168- 172), z dnia 19 listopada 2015r. (k. 1-5), protokół przesłuchania P. D. (k. 175-178, k. 184-186, k. 187-188, k. 189-190), protokół konfrontacji A. K. i P. D. (k. 179-181), protokół posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k. 182-183), protokół konfrontacji M. M. (2) i P. D. (k. 191-200), protokoły przesłuchania S. L. (k. 202- 210, k. 213-219), protokół posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k. 211-212), protokół konfrontacji S. L. i S. W. (k. 222-223), protokół konfrontacji S. L. i M. M. (2) (k. 224-229), pisma Komendy Miejskiej Policji w K. (k. 237), pismo z Konsulatu Generalnego RP w M. (k. 48), pismo Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wlkp. (k. 173, k. 440), pismo Komendy Wojewódzkiej Policji w P. (k. 465)

- dokumenty z akt sprawy o sygn. VII K 33/12: wyrok z dnia 20.03.2012r. (k. 320);

- dokumenty z akt sprawy o sygn. II K 433/13: wyrok z dnia 12.10.2017r. (k. 365-366) i wyrok w sprawie II Ka 356/17 z dnia 9 marca 2018r. (k. 367-368);

- dokumenty z akt sprawy II K 480/16: wyrok z dnia 21 lipca 2016r. (k. 386-387);

- akta sprawy PR 1 Ds. 937/14, akta sprawy PR 3 Ds. 1081/13, akta sprawy PR 1 Ds. 937/14 i PR Ds. 1081/13;

- dokumentów zebranych w sprawie w postaci: - pisma z Konsulatu RP w K. (k. 62, 65), pisma z Komendy Miejskiej Policji w K. (k. 64, k. 76, k. 79, k. 112, k. 139, k. 140, k. 174, k. 246, k. 248, k. 257, k. 260, k. 383, k. 477), pisma Konsulatu Generalnego RP w K. (k. 65, k. 66), pisma prokuratury w K. z tłumaczeniem z języka n. (k. 80-85, k. 90-91, k. 123-124, k. 129 – 133, k. 157, k. 160-161), pismo z Sądu Rejonowego w G. z tłumaczeniem z języka n. (k. 92-106), pismo z Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wlkp. (k. 268, k. 280, k. 283, k. 343, k. 373), pismo z Prokuratury Okręgowej w Poznaniu (k. 426) informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 167, k. 322-323, k. 508-509), list gończy (k. 251), nakaz przyjęcia (k. 252), nakaz doprowadzenia (k. 253, k. 474), zawiadomienie o rozesłaniu listu gończego (k. 254-255), postanowienie w przedmiocie wydania europejskiego nakazu aresztowania (k. 258-259), wniosek o wydanie listu żelaznego (k. 261-264), postanowienie z dnia 04.10.2018r (k. 267), dowód złożenia poręczenia majątkowego wraz z protokołem (k. 269-274), postanowienie w przedmiocie wydania listu żelaznego (k. 278-279), zażalenie z dnia 23.10.2018r. (k. 284-286), postanowienie z dnia 14 listopada 2018r. (k. 297-299), postanowienie z dnia 21.11.2018r. (k. 303), zawiadomienie o odwołaniu listu gończego (k. 308), pisma z Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie (k. 309-310, k. 315-316, k. 327-329, k. 333-334, k. 355-356, k. 384), nakazy wydania oraz doprowadzenia z dnia 26.11.2019r. (k. 311- 315), nakazy wydania oraz doprowadzenia z dnia 09.01.2019r. (k. 329-332), z dnia 08.02.2019r. (k. 344-348), z dnia 15.03.2019r. (k. 370-371) z dnia 15.04.2019r. (k. 420-423, pisma z Prokuratury Rejonowej w Koninie (k. 357-358), wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy (k. 476), kwestionariusz wywiadu środowiskowego (k. 478-479), postanowienie o umorzeniu śledztwa (k. 501-506).

Oskarżony A. S. podczas postępowania przygotowawczego nie przyznawał się do popełnienia któregośkolwiek z zarzucanych mu czynów. W dniu 24 kwietnia 2013r. wyjaśnił, że nie zna nazwisk osób podawanych w przedstawianych mu zarzutach, w tym S. L., A. K., P. D. czy J. B. (2). Nie rozpoznał również którejkolwiek z osób okazywanych na tablicach poglądowych. Przyznał, że kilkakrotnie pracował dorywczo na szatni w klubie (...), jednakże nie otrzymywał za to żadnego wynagrodzenia. Nie pamiętał też kto załatwił mu tę pracę w klubie. (k. 19 akt teczek osobowej oskarżonego). Powyższe wyjaśnienia oskarżony potwierdził w przeprowadzonej w tym samym dniu konfrontacji, w której uczestniczył A. K.. (k. 20-21 teczek osobowej oskarżonego). Oskarżony potwierdził, że w klubie (...) nie handlował narkotykami, ani że nie zna ww. osób. Następnie oskarżony odmówił składania dalszych wyjaśnień (k. 25, k. 43 teczek osobowej oskarżonego). Oskarżony swoje dotychczasowe wyjaśnienia podtrzymał przed Sądem oraz odmówił składania dalszych wyjaśnień (k. 337).

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za niewiarygodne.

Przede wszystkim Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim stwierdził, że nie zna ww. osób oraz, że nie pamięta kto załatwił mu pracę w klubie (...). Z zeznań świadków wynika bezspornie, że w klubie (...) zatrudnione były jedyne zaufane osoby, które znały braci L., nie byli to przypadkowi pracownicy. (k.378) Świadek T. Ł. zeznał, iż zarówno bracia L. jak i P. D. mieli całkowity wpływ na to, kto zostaje zatrudniony w klubie. (k. 377) Ponadto świadek ten wprost wskazał, że gdyby oskarżony A. S. nie należał do grupy to nie mógłby pracować w klubie. Choć zajmował niskie miejsce w hierarchii grupy, to cieszył się zaufaniem braci L.. (k. 378) Ponadto świadek T. Ł. wskazał, że poznał oskarżonego w 2011r. w klubie (...), gdzie oskarżony zatrudniony był wówczas jako szatniarz (k. 377) . Również świadek A. K. zeznał, iż wszystko co działo się w klubie (...) kontrolowane było przez braci L. oraz, by dostać pracę w klubie należało znać braci L. i być godnym zaufania. Świadek wskazał również, że zawsze gdy był w klubie (...), nigdy nie było tam szatniarza, który nie należał do grupy L.. (k. 390) Ponadto świadek A. K. wskazał, że oskarżony cieszył się również zaufaniem i poważaniem P. D. (k. 390) oraz że należał do grupy L. (k. 391)

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczał, by uczestniczył w transakcjach narkotykowych. Z zeznań świadka A. K. wprost wynika, że oskarżony około dwa-trzy razy odkupił od niego amfetaminę w ilości ok. 50-100g jednorazowo i tabletki extasy w ilości około 1000 tabletek. (k. 339) Ponadto A. K. miał wiedzę w zakresie tego, że oskarżony kupował również narkotyki od T. Ł. (k. 391). Jednocześnie świadek A. K. wskazał, że w jego opinii z uwagi na ilość kupowanych przez oskarżonego narkotyków, A. S. rozprowadzał je dalej. (k. 393) Świadek ten wskazał, że nie jest realne, by ilość narkotyków jaką sprzedawał oskarżonemu, A. S. był w stanie zażyć samodzielnie (k. 393). Z kolei z zeznań T. Ł. wynika, że oskarżony zawierał z nim na polecenie P. D. transakcje narkotykowe. Oskarżony przyszedł do domu świadka, znajdującego się przy ul. (...), gdzie zakupił od niego amfetaminę, pochodzącą od A. K.. Oskarżony rozliczał się bezpośrednio z T. Ł.. (k. 377-378) Ponadto z zeznań świadka T. Ł. wynika, że osoba która nie należałaby do grupy przestępczej od razu zorientowałaby się, że w szatni czy na bramce w klubie odbywa się handel narkotykami (k.378) Z kolei świadek A. K. wskazał, że ilości narkotyków, które sprzedał oskarżonemu, tj. 2 razy po 100 g amfetaminy oraz 1000 tabletek extasy były przeznaczone do dalszej sprzedaży (k. 390).

Z uwagi na powyższe, wyjaśnienia oskarżonego okazały się niewiarygodne, gdyż nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym w treści zeznań świadków. Należy uznać za przyjętą przez oskarżonego linię obrony i chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej.

W ocenie Sądu zeznania świadka T. Ł. i A. K. okazały się wiarygodne, gdyż są spójne, rzeczowe, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd ma na uwadze fakt, iż z uwagi na upływ czasu świadkowie nie byli w stanie podać szczegółów przeprowadzanych z oskarżonym transakcji narkotykowych, w tym dokładnej ilości sprzedanych oskarżonemu narkotyków i dokładnych okoliczności przedmiotowych transakcji, w tym dokładnego miejsca. Jednakże w ocenie Sądu bezsprzecznym jest, że wyżej wymienieni sprzedawali narkotyki z oskarżonemu, w ilościach które dowodziły tego, że oskarżony A. S. handlował nimi dalej, gdyż nie był w stanie zażyć ich samodzielnie.

Zeznania świadka J. B. (1) Sąd uznał za wiarygodne, lecz mało istotne dla rekonstrukcji stanu faktycznego. Świadek zeznał, że oskarżony pracował w klubie (...) jako szatniarz, na podstawie umowy o dzieło za niskie pieniądze, lecz świadek nie miał wiedzy w zakresie tego, czy oskarżony miał kontakt z narkotykami oraz by wykonywał polecenia braci L. lub P. D..

Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka A. H., który wskazał że nie zna osobiście oskarżonego oraz nie rozpoznał go na tablicy pogłądowej.

Świadek P. W. zeznał, że nie zna osób pracujących w klubie (...) oraz nie uczęszczał do niego, wobec czego Sąd jego zeznania również ocenił jako mało znaczące dla ustalenia stanu faktycznego.

Świadek M. M. (1) na rozprawie odmówił składania zeznań, a jego zeznania złożone w sprawie o sygn. akt II K 38/13 Sąd ocenia jako mało istotne dla stanu faktycznego niniejszej sprawy. Świadek zeznał, że w klubie (...) był 5-6 razy, jednakże nie wspominał o oskarżonym A. S..

Za wiarygodne, lecz mało istotne dla sprawy Sąd uznał także zeznania M. L., który potwierdził że oskarżony pracował w klubie (...) jako szatniarz, jednak nie miał z nim bliższych relacji oraz nie zna szczegółów jego zatrudnienia w klubie, gdyż sprawami zatrudniania pracowników zajmował się J. B. (1). Ponadto świadek wskazał, że nie posiada wiedzy w zakresie handlu narkotykami na terenie klubu (...).

Świadek S. L. w toku postępowania odmówił składania zeznań, a jego zeznania złożone w sprawie o sygn. akt II K 38/13 Sąd ocenia jako mało istotne dla stanu faktycznego niniejszej sprawy. Świadek nie wspominał w swych zeznaniach o oskarżonym A. S..

Świadek P. G. w toku postępowania także odmówił składania zeznań, a jego zeznania złożone w sprawie o sygn. akt II K 38/13 Sąd ocenia jako mało istotne dla stanu faktycznego niniejszej sprawy. Świadek nie wspominał w swych zeznaniach o oskarżonym A. S..

Świadek S. S. w toku postępowania także odmówił składania zeznań, a jego zeznania złożone w sprawie o sygn. akt II K 38/13 Sąd ocenia jako mało istotne dla stanu faktycznego niniejszej sprawy. Świadek nie wspominał w swych zeznaniach o oskarżonym A. S..

Świadek P. D. w toku postępowania również odmówił składania zeznań, a jego zeznania złożone w sprawie o sygn. akt II K 38/13 Sąd ocenia jako mało istotne dla stanu faktycznego niniejszej sprawy. Świadek nie wspominał w swych zeznaniach o oskarżonym A. S..

Przydatne okazały się również zgromadzone w niniejszej sprawie i wymienione wyżej dowody z dokumentów. Ich autentyczność oraz prawdziwość treści w nich zawartych nie budziła, zdaniem Sądu, żadnych wątpliwości, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za udowodnione sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie tego, że A. S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011r. do września 2011r. w K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci łącznie co najmniej 200 gram amfetaminy, w ilościach jednorazowych po 100 gram, w cenie po 9 zł za 1 gram oraz łącznie co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 2,50 zł za sztukę, w ten sposób, iż wskazaną ilość amfetaminy i tabletek ekstazy zakupił od A. K., przy czym z tej ilości 40 gram amfetaminy odebrał za pośrednictwem T. Ł., celem późniejszego wprowadzenia jej do obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom.

Wątpliwości Sądu nie budzi fakt, iż oskarżony będąc osobą zaufaną braci L. jak i P. D. był wtajemniczony w przestępczą działalność swoich pracodawców, był członkiem ich grupy przestępczej, wykonywał ich polecenia, w tym również jako członek grupy dokonywał sprzedaży substancji psychotropowych, wprowadzając w ten sposób środki psychotropowe zakupione od A. K. i T. Ł.. W ocenie Sądu nie budzi również wątpliwości, iż ilość substancji psychotropowych, które zakupił oskarżony nie była przeznaczona jedynie na jego własny użytek.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. wskazać należy, iż zorganizowana grupa jest nie tylko taka grupa sprawców, która zorganizowała się, aby popełniać przestępstwa podobnego rodzaju w sposób ciągły, lecz także taka, która powstała w celu dokonania kilku przestępstw, jeżeli ich owocem może być źródło dochodu trwające określony czas. Zorganizowana grupa przestępcza winna składać się z co najmniej trzech osób połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Grupa zorganizowana musi również posiadać przywódcę. Organizacja grupy polega na w miarę stałym jej składzie, choć nie wszyscy członkowie muszą uczestniczyć w popełnianiu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełnienia przestępstw (Kodeks Karny. Komentarz, część szczególna. Komentarz do art. 117-277, red. A. Zoll, Tom II). Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym i sama przynależność do grupy, mającej na celu popełnianie przestępstw, wyczerpuje jej znamiona (wyr. SA w Poznaniu z dnia 25 marca 1999r., sygn. akt II AKa 45/99). Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna, jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokajania potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełniania przestępstw.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżony A. S. działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, która kierowana była przez S. L.. Z tych też względów Sąd w pkt. I wyroku przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Jednocześnie w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że grupą przestępczą do której należał oskarżony A. S. kierowała inna osoba, natomiast sam oskarżony zajmował niższe miejsce w strukturze grupy, był jedynie jej członkiem. Powyższe wynika wprost z zeznań świadków, w tym A. K., który potwierdził, że oskarżony pracując w klubie (...) nie mógł decydować o niczym poza wydawaniem kurtek z uwagi na fakt, że znajdował się za nisko w hierarchii, był jedynie szatniarzem i „zwykłym dilerem” (k. 392). Z akt sprawy o sygn. II K 38/13 wynika również, że do grupy należeli również P. D., M. L., A. W., B.

L., S. S., S. K., P. G., A. G., J. S., M. M. (1), P. W. i M. Z. oraz inne osoby, występujący w charakterze podejrzanych w sprawie Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim o sygn. V Ds. 36/10.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kto, wbrew przepisom art. 33-35, art. 37, art. 40 i art. 40a, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe, słomę makową lub nowe substancje psychoaktywne albo uczestniczy w takim obrocie, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Z kolei zgodnie z art. 56 ust. 3 ww. ustawy, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub słomy makowej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 10 (w brzmieniu obejmującym do 08 grudnia 2011 roku – ustawą z dnia 1 kwietnia 2011 roku Dziennik Ustaw Nr 117 poz. 678 zwiększono wysokość kary pozbawienia wolności). Zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonego A. S. wyczerpało znamiona powyższego przepisu, albowiem oskarżony po wprowadził do obrotu co najmniej 200 gram amfetaminy oraz co najmniej 1000 tabletek extasy. Na przyjęcie powyższej ilości pozwalają w szczególności zeznania A. K. i T. Ł., od których oskarżony kupował amfetaminę oraz extasy. Nie ulega również wątpliwości, iż wyżej wskazana ilość 200 gram amfetaminy oraz 1000 tabletek extasy wypełnia również znamiona znacznej ilości, co znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym, z którego wynika, że kryteriami decydującymi o tym, czy ilość środków odurzających czy substancji psychotropowych jest "znaczna", "nieznaczna" czy "zwykła" są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego lub substancji psychotropowej i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne) (por. wyr. SA w Warszawie z 18.04.2000 r. w sprawie II AKa 22/00, OSA 2001/2/8). Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, że znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (por. post. SN z 01.02.2007 r. w sprawie II KK 257/06, wyr. SN z 14.07.2011 r., w sprawie IV KK 127/11, LEX 897769). Z uwagi na fakt, iż A. S. z powyższego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu, kwalifikację prawną uzupełniono o art. 65 § 1 k.k.

Ponadto zachowania oskarżonego popełnione zostały w warunkach czynu ciągłego . Z tych też względów Sąd w pkt. 2 przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.. Przechodząc do dalszej oceny prawnej zachowania A. S. wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem sądowym, uczestnictwo w obrocie (art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii) polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, celem późniejszego ich przekazania innej osobie, nie będącej konsumentem. To bowiem osoba odbiorcy tych środków jest kryterium pozwalającym na dokonanie rozróżnienia między uczestniczeniem w obrocie środkami, a udzielaniem ich. To ostatnie polega bowiem na dostarczeniu środka odurzającego lub substancji psychotropowej konsumentowi tego środka lub substancji w celu użycia. Pojęcie „wprowadzanie do obrotu”, które jest zawarte w art. 4 pkt. 34 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oznacza udostępnienie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub środków zastępczych. Jest to zatem aktywna forma nielegalnego obrotu nimi. Należy dodać, że osobą trzecią w tym wypadku nie jest ich konsument, tzn. osoba, której substancje te udostępniono w celu ich użycia. Tak więc, podstawowym identyfikatorem omawianych zachowań będzie osoba odbiorcy narkotyków oraz przyświecający mu cel wejścia przez niego w ich posiadanie. Przestępstwo z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii może być popełnione z zamiarem bezpośrednim i ewentualnym, a z tym ostatnim w sytuacji, gdy sprawca stwarza wysokie prawdopodobieństwo, że przekazywane przez niego narkotyki nie trafią wyłącznie do osoby, która przeznaczy je na własne potrzeby, a przynajmniej część z nich zbędzie dalej i nie podejmuje on żadnych kroków przeciwdziałających temu zjawisku, wykazując swoistą obojętność. O ile zatem sprawca faktu tego nie przyzna, to o jego świadomości przeznaczenia środków odurzających lub substancji psychotropowych na cele dalszej dystrybucji mogą świadczyć takie okoliczności jak np. jednorazowe nabycie narkotyku w ilościach wyraźnie przekraczających dawkę konsumencką, czy też nabycie tych środków za cenę niższą od ceny rynkowej przeznaczonej dla ich odbiorców – konsumentów, bądź także pośredniczenie w przekazaniu tych środków kolejnym osobom nawet nieodpłatnie (por. wyr. SA w Łodzi z dnia 21.07.2009 r., w sprawie II AKa 123/09, OSA w Ł. 2010, Nr 3, poz. 29, wyr. SA w Katowicach z 23.12.2008 r., w sprawie II AKa 380/08, OSAK 2009, Nr 1, poz. 12).

Przenosząc powyższe na grunt omawianej sprawy, uznać należy, że bez wątplenia A. S. zakupił od A. K. oraz T. Ł. amfetaminę w łącznej ilości co najmniej 200 gram oraz co najmniej 1000 tabletek extasy, celem późniejszego wprowadzenia jej obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom, uczestnicząc tym samym w obrocie środkami odurzającymi. Powyższa okoliczność wynika bezsprzecznie z zeznań świadka A. K., który był jednym z głównych dystrybutorów amfetaminy, zaopatrujących grupę przestępczą braci L., jak również z zeznań świadka T. Ł., który był pośrednikiem w sprzedaży narkotyków pomiędzy dystrybutorami, a innymi dilerami, działającymi dla tej grupy przestępczej. Świadczy ci w sposób nie budzący wątpliwości wskazali, że oskarżony nabywał od nich bezpośrednio ww. substancje psychotropowe. Z uwagi na upływ czasu nie byli oni w stanie wskazać dokładnych okoliczności przeprowadzonych transakcji z oskarżonym, jednakże nie mieli jakiegokolwiek wątpliwości co do tożsamości oskarżonego jak i okoliczności, że A. S. był członkiem grupy przestępczej, która kontrolowała handel narkotykami na terenie K.. Nie ulega też wątpliwości, iż przedmiotem tego czynu była znaczna ilość substancji psychotropowych, gdyż ilość którą nabył oskarżony była wystarczająca do zażycia przez grupę kilkudziesięciu osób.

Biorąc również pod uwagę powyższe rozważania, co do przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustawy uznać należy, iż A. S. kupując od A. K. i T. Ł. substancje psychotropowe w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy i co najmniej 1000 tabletek extasy wypełnił znamiona zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ww. ustawy. Nie ulega również wątpliwości, iż zakupiona przez oskarżonego ilość substancji psychotropowych, zgodnie z powyższymi rozważaniami, stanowi znaczną ilość. Sąd również nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżony powyższe substancje psychotropowe zamierzał wprowadzić do obrotu, ponieważ oskarżony nie był w stanie zażyć samodzielnie co najmniej 200 gram amfetaminy jak również co najmniej 1000 tabletek extasy, na co również wyraźnie wskazywali świadek A. K. oraz T. Ł., wykluczając możliwość, by oskarżony kupował ww. substancje psychotropowe jedynie na własny użytek.

Wobec powyższego Sąd w pkt. 1 wyroku oskarżonego A. S. uznał za winnego przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., przyjmując, że zorganizowaną grupą przestępczą kierowała inna ustalona osoba, a w jej skład wchodziły inne ustalone osoby. Przy wymiarze kary za to przestępstwo jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jakim sam w sobie jest udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z handlem narkotykami oraz uprzednią karalność oskarżonego, natomiast jako okoliczności łagodzące przeciętną opinię w miejscu zamieszkania, niekaralność w momencie popełnienia przestępstwa, a nadto stosunkowo niską pozycję jaką oskarżony zajmował w zorganizowanej grupie przestępczej.

W pkt. 2 wyroku Sąd oskarżonego A. S. uznał za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych, przyjmując stawkę dzienną w kwocie 30 złotych. Sąd zastosował przepis art. 4 § 1 kk nakazujący stosować ustawę względniejszą dla oskarżonego obowiązującą w momencie popełnienia przestępstwa. Przy wymiarze kary za to przestępstwo jako okoliczności obciążające sąd uznał podobnie jak powyżej wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. 2 jakim jest udział w obrocie narkotykami, uprzednią karalność oskarżonego, a nadto działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczynienie sobie z tego stałego źródła dochodu, natomiast jako okoliczności łagodzące również przeciętną opinię w miejscu zamieszkania i niekaralność w momencie popełnienia przestępstwa.

Przy wymiarze wysokości kary grzywny sąd uwzględnił stosunki majątkowe i dochody sprawcy, a nadto wielkość korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku popełnienia przestępstwa. W ocenie Sądu tak orzeczona kara grzywny uwzględnia możliwości zarobkowe oskarżonego, a jednocześnie będzie stanowić odczuwalną sankcję majątkową.

Nadto w pkt. 3 wyroku Sąd na podstawie art. 85§ 1 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wyżej orzeczone w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu, wymierzona kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zastosowaniem zasady absorpcji zapewni zakładane cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a

także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał szereg okoliczności. Przede wszystkim wskazać należy, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa skierowane były przeciwko porządkowi publicznemu oraz bezpieczeństwu obywateli, a popełnione zostały na przestrzeni kilku miesięcy. Mając na względzie powyższe, w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara łączna ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, Sąd zdecydował o zastosowaniu wobec oskarżonego zasady absorpcji. Jednocześnie Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa, nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw. Przez związek przedmiotowo – podmiotowy należy zaś rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację oraz czas i miejsce popełnienia każdego z nich. Sąd zauważa zatem dość bliski związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy czynami oskarżonego. Wobec powyższego, zdaniem Sądu orzeczona, wskazana wyżej kara łączna w należyтым stopniu uwzględnia przedmiotowe okoliczności.

Tak orzeczona kara bezwzględnie pozbawienia wolności winna skłonić oskarżonego do ponownej analizy zachowania i zapobiec powrotowi do przestępstwa oraz wzmocnić w oskarżonym poczucie odpowiedzialności za penalizowane przepisami zachowanie. W zakresie prewencji ogólnej orzeczone kary uświadomią społeczeństwu, iż popełnienie przestępstw wiąże się z adekwatną reakcją wymiaru sprawiedliwości. Zdaniem Sądu, wymierzona oskarżonemu kara łączna jest adekwatna i współmierna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, uwzględnia również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec sprawcy.

W pkt. 4 wyroku Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej, osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt 2 w kwocie 4.300,00 złotych. Sąd przyjął przy tym cenę za gram amfetaminy na kwotę 9 złotych, a cenę jednej sztuki tabletki extasy na kwotę 2,50 złotych.

W ostatnim punkcie wyroku, Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3.229,96 złotych. Na które składają się następujące kwoty:

- 1484,87 zł – koszty postępowania przygotowawczego,
- 142,08 zł – należność za konwojowanie (k. 428),
- 142,08 zł – należność za konwojowanie (k. 429),
- 174,00 zł – należność za konwojowanie (k. 468),
- 74,95 zł – ryczałt za przeprowadzenie wywiadu środowiskowego (k. 480),
- 90,00 zł – karta karna (k. 507, 32, 166),
- 36,90 zł – tłumaczenie (k. 50),
- 36,90 zł – tłumaczenie (k. 75),
- 226,32 zł – tłumaczenie (k. 109),
- 36,90 zł – tłumaczenie (k. 122),
- 56,58 zł – tłumaczenie (k. 137),
- 36,90 zł – tłumaczenie (k. 147),
- 56,58 zł – tłumaczenie (k. 164),
- 190,90 zł – należność za konwojowanie (k. 335),

- 125,00 zł – należność za konwojowanie (k. 336),

- 125,00 zł – należność za konwojowanie (k. 358a),

- 194,00 zł – należność za konwojowanie (k. 376).

Nadto wymierzył mu opłatę w kwocie 900,00 złotych (art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i 5 i art. 6 Ustawy z 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych).

Marek Ziółkowski